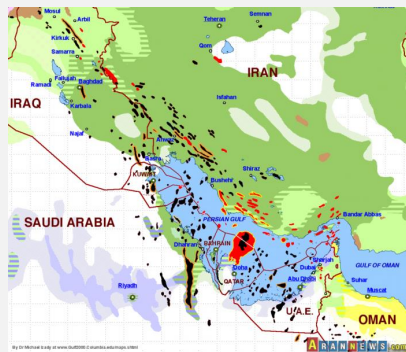

بررسی درگیری خطرناک عربستان و ایران

اگر چه پیش از این بسیاری از ناظران و تحلیلگران تحولات در سوریه و یمن را به جنگ نیابتی میان ایران و عربستان تعبیر کرده اند، اما با به شهادت رسیدن شیخ نمر به دست آل سعود این رویارویی مستقیم تر شد.

به گزارش آران نیوز: کش و قوس های روابط ایران و عربستان در سال های متمادی لحظات پرتلهایی به خود دیده است، و قطع روابط و حتی حملات شدیدالحن به همدیگر در سابقه دیپلماسی هر دو کشور به چشم می خورد.

اگر چه پیش از این بسیاری از ناظران و تحلیلگران تحولات در سوریه و یمن را به جنگ نیابتی میان ایران و عربستان تعبیر کرده اند، اما با به شهادت رسیدن شیخ نمر به دست آل سعود این رویارویی مستقیم تر شد.

در سوریه نیروهای مقاومت تحت حمایت ایران در برابر تروریست های داعش مورد حمایت سعودی صف آرایی کرده اند و در یمن نیز انصارالله و مقاومت مردمی این کشور در برابر حملات نابرابر عربستان تسلیم نشده اند. حال با رویدادهای صورت گرفته این دو کشور که از نگاه جهان به عنوان کشورهای قدرتمند اسلامی شناخته می شوند در پله قطع روابط دیپلماتیک ایستاده اند و البته به نظر بسیاری از ناظران ایران و عربستان با وجود اینکه اختلافات ریشه ای و گسترده ای دارند، در پله ای بالاتر از قطع روابط نخواهند ایستاد و شاید هم به پله ای پایین تر برگردند.

پایگاه آمریکایی "اینترسپت" (The Intercept) در گزارشی تحت عنوان "یک نقشه که درگیری خطرناک عربستان و ایران را توضیح می دهد" به تحولات اخیر خاورمیانه پرداخته و عنوان می کند نگرانی عربستان و اقدامات اخیر سعودی ناشی از احساس خطر نسبت به منابع نفتی این کشور و همچنین کینه و تنفری است که از شیعیان دارد.

در این گزارش آمده است: «عربستان سعودی روز شنبه، روحانی مسلمان شیعه، شیخ نمر را اعدام کرد. چند ساعت بعد، معترضان ایرانی سفارت عربستان در تهران را به آتش کشیدند. روز یکشنبه، حکومت سعودی که خود ادعای نگهبان اسلام سنی را دارد، روابط دیپلماتیک کشورش با ایران که یک حکومت دینی شیعی است، را قطع کرد.

نیویورک تایمز برای توضیح اتفاقات اخیر مطالبی در رابطه با ریشه های اختلاف شیعه و سنی ارائه کرد که برای ما روشن می سازد پس از وفات [حضرت] محمد پیامبر اسلام دو دستگی میان پیروان وی در سال 632 میلادی یعنی 1383 سال پیش به وجود آمد.

اما باید گفت بحران اخیر بیش از آنکه به جانشینی به حق [حضرت] محمد [صلی الله علیه و آله و سلم] مربوط باشد، به در دست گرفتن کنترل نفت مربوط است.

در واقع بخش زیادی از این درگیری می تواند توسط نقشه ای که دکتر مایکل ایزدی از دانشگاه فلوریدا طراحی کرده است، توضیح داده شود. این نقشه نشان می دهد که بر اثر ارتباطی عجیب و غریب میان تاریخ مذهبی و تجزیه ناهواری پلانکتون ها، تقریباً تمامی سوخت های فسیلی خلیج فارس، زیر پای شیعیان قرار گرفته است. این موضوع حتی در عربستان سعودی نیز صادق است و میدان های اصلی نفتی در یک استان شرقی دارد که اکثریت جمعیت آن را شیعیان تشکیل می دهند.

این پایگاه آمریکایی در تحلیل اقدامات اخیر عربستان می نویسد: «در نتیجه یکی از عمیقترین ترس های خانواده سلطنتی عربستان این است که روزی شیعیان عربستان از این کشور جدا شده و میدان های نفتی را در اختیار گرفته و با ایران متحد خواهند شد.

این ترس و نگرانی با حمله آمریکا به عراق در سال 2003 و سرنگونی رژیم صدام حسین، که به قدرت گرفتن اکثریت شیعه حامی ایران در این کشور انجامید، جوانه زد. شیخ نمر در سال 2009 اعلام کرده بود در صورتی که عربستان رفتار خود با شیعیان را اصلاح نکند، آن ها خواستار جدایی خواهند شد.»

در ادامه این گزارش آمده است: «همانطور که این نقشه به روشنی نشان می دهد، در اصل تمامی ثروت نفتی عربستان در منطقه محدودی از این سرزمین واقع شده که ساکنین آن عمدتاً شیعه هستند. به عنوان مثال شیخ نمر در منطقه عوامیه زندگی می کرده که قلب منطقه نفت خیز عربستان است. در صورتی که این منطقه شرقی عربستان از آن جدا شود، خانواده سلطنتی عربستان دیگر تعدادی ورشکسته 80 ساله خواهند بود که تنها مقدار زیادی رنگ ریش و نسخه های ویاکرا [داروی تقویت جنسی] برایشان باقی مانده است.

قصد عربستان از کشتن آیت الله نمر در واقع از بین بردن هر گونه علائمی از چنین طرز تفکرانی بود. به همین دلیل نیز ریاض در سال 2011 با حمایت از دولت بحرین مانع از رشد بیداری اسلامی [بهار عربی] در این کشور شد. زیرا بحرین کشوری به طور عمده شیعه نشین است که بوسیله حکومتی سنی اداره می شود. اگر بیداری اسلامی در این کشور به نتیجه می رسید، به طور قطع حکومتی شیعه جایگزین می شد. جرج بوش نیز به همین دلیل در سال 1991 زمانی که صدام حسین از سلاح های شیمیایی برای سرکوب شیعیان عراقی در پایان جنگ خلیج فارس استفاده کرد، ساکت ماند.»

در پایان این گزارش آمده است: «البته به طور قطع مرتبط دانستن تمام اختلافات ایران و عربستان تنها با مسئله نفت نیز ساده انگارانه است؛ چرا که به نظر می رسد تحقیر شیعیان و حتی تنفر از آن ها بخشی از دی ان ای سران عربستان سعودی باشد که نسخه ای خصمانه و شدیداً فرقه ای از اسلام را به نمایش می گذارند.

در سال 1802 [میلادی] یعنی 136 سال قبل از آن که نفت در عربستان سعودی کشف شود، پیشینیان ایدئولوژیک حکومت فعلی سعودی، به کربلا که اکنون در عراق قرار داد و از اماکن مقدس شیعیان است حمله کرده، هزاران نفر را قتل عام کرده و مقبره حسین بن علی یکی از مهمترین چهره های شیعیان را غارت کردند.

اما اکنون به طور قطع اگر نفتی در کار نبود، این تنفر شدت بسیار کمتری داشت.»

منبع: جام نیوز